

Domtilla
”Minun tyttäriäni
ei enää silvota”

Tällainen on
Claudinen, 8, päivä

World Vision

2019

Uusi tapa ryhtyä kummiksi:
Anna lapsen valita

Kummina teet
ilmastotekoja

Autoimme
yli 14 miljoonaa
katastrofin uhria

Pekka Hyysalo:
Hyvinvointi pienentää
lapsilukua

World Vision: Riku ja tähdet

13.12. klo 20 Nelosella

**RIKU NIEMINEN • PIRITTA HAGMAN • SAMI HEDBERG • ROBIN PACKALEN •
ELLINOORA • JANNIKA B • SUVI TERÄSNISKA • SAARA AALTO •
ILTA • KRISSE SALMINEN • PIRJO HEIKKILÄ •
SAMI PITKÄMÖN ORKESTERI JA MUUT TÄHDET**

Lähettiläämme Riku Nieminen ja Piritta Hagman kokoavat tähtiesiintyjät yhteen hyvän asian puolesta.

The Circuksen lavalle nousee kotimaisia huippunimiä, kuten lähettiläämme Robin Packalen.

Yllätyksellinen show tarjoaa ainutlaatuisen ja monipuolisen viihde-elämyksen.

Ohjelma esitetään Nelosella 13.12.2019 klo 20.

Laita popparit mikroon ja kutsu ystävät

kotisohvalle nauttimaan hyvää tekevästä musiikkishowsta.

Suomen World Vision suojelee kehitysmaiden lapsia ja puolustaa heidän oikeuksiaan. Työmme lähtökohta on kristillinen lähimmäisenrakkaus. Autamme siellä missä tarve on suurin uskontoon, etniseen taustaan tai poliittiseen vakaumukseen katsomatta.

World Vision 2019

ISSN 1797-8157

VASTAAVA PÄÄTOIMITTAJA:

Tiina Antturi

TOIMITUSPÄÄLLIKKÖ: Tiina Usvajoki

KIRJOITTAJAT: Cecilia Fagerholm, Annette Gothóni, Linda Kaljala, Pauliina Koponen, Derrick Kyatuka, Jussi Laurikainen, Anni Lehtonen, Miikka Niskanen, Anna Pollari, Oona Rintala

KUVAAJAT: Minna Annola, Sanna Apajalahti, Derrick Kyatuka, Pasi Liesimaa, Sara Pihlaja, Laura Oja, Enna Rautiainen, Jaro Serlas, Kirsi Tuura

LAYOUT: Veera Aalto, Indicio Oy

KANNESSA: Ian Kenian Ngoswetista

KANNEN KUVA: Sara Pihlaja

JULKAISIJA: Suomen World Vision ry
Lapinlahdenkatu 3 A 00180 Helsinki
puh. 096 818 300

worldvision.fi

World Vision -lehti lähetetään järjestön tukijoille ja toiminnasta kiinnostuneille. Lehti on maksuton ja sen voi tilata asiakaspalvelusta. Suomen World Vision käyttää lehden tilaajatietoja henkilötietolain mukaisesti.

Suomen World Visionin rahankeräyslupa

KERÄYSLUVAN NUMERO: RA/2017/776

MYÖNTÄJÄ: Poliisihallitus 15.8.2017

TOIMEENPANOAIKA JA -ALUE: 1.10.2017–

30.9.2022, koko Suomi Ahvenanmaata lukuun ottamatta.

Varat käytetään Suomen World Visionin työhön. Tähän sisältyvät kehitysyhteistyöhankkeet ja katastrofiapu kehitysmaissa, tiedotus- ja kansainvälisyshankkeet Suomessa sekä niitä tukevat toiminnot.

PAINO: Mailhouse Oy

TUETTU ULKOMINISTERIÖN
KEHITYSYHTEISTYÖVAROIN

Painettu ympäristöystävälliselle paperille

Jos ajattelet kuten Pekka...

Tässä lehdessä kerromme lähettiläästämme **Pekka Hyysalosta**, joka matkusti Keniaan tapaamaan kummipoikaansa **Evansia** (s. 22).

Pekka lähti, vaikka toipuminen vakavasta aivovammasta on yhä kesken. Hän väsyi helposti ja nukkuu katkonaisesti.

Pekka empi lähtemistä pitkään. Hän ei miettinyt jaksamista, sairastumiskäskyä, ylirasittumista tai valvomista. Pekka mietti ilmastoa. Lentäminen ahdisti ja tuntui arvojen vastaiselta. Lähtöpäätös syntyi tarkan pohdinnan jälkeen.

– Uskon, että ihmisiä kannattaa auttaa heidän asuinsijoillaan. Ilmastomuutos näkyy Kenian maaseudulla, jossa juuri köyhimpien viljelykset tuhoutuvat. Näen järkeväksi tukea työtä, jossa Afrikkaa metsitetään ja paikallisia koulutetaan uusista viljelymenetelmistä.

Paikan päällä ajatukset avartuivat entisestään.

– Jos kummipoikani käy koulunsa kunnolla ja saa paremman elintason kuin vanhempansa, hän ei ehkä tee niin paljon lapsia. Hyvinvointi vaikuttaa myös väestönkasvuun.

Pekka ilmastohuoli on ja pysyy. Hän haluaa potkia asennetta meihin muihin.

– Yksilön vastuu on otettava vakavasti. Jokaisen on ajateltava koko maapalloa, muuten kaikki muu on turhaa.

Jos ajattelet samansuuntaisesti kuin Pekka, sinun on hyvä tietää, että teemme koko ajan ilmastotoimia toiminta-alueillamme (s. 23–25). Kummina, kuukausilahjoittajana tai muuna tukijana olet porukassa mukana.

Pssst! Kummiksi voi muuten ryhtyä ihan uudella tavalla. Kurkkaa sivut 20–21.

Tiina Usvajoki
viestintäasiantuntija
Suomen World Vision

Kysy – me vastaamme

Miksi logossamme lukee lasten suojelija?

Lasten suojelija lukee logossamme, koska lapsiin kohdistuviin vääryyksiin puuttuminen on työmme keskiössä.

Suojelemme lapsia ja puolustamme heidän oikeuksiaan kolmessa maanosassa. Työntekijämme tekevät kehitysmaissa lastensuojelutyötä sellaisten lasten parissa, joiden kohtaamaan väkivaltaan, seksuaaliseen hyväksikäyttöön, heitteillejättöön tai muuhun vakavaan laiminlyöntiin kukaan ei ole aiemmin puuttunut.

Työntekijämme kouluttavat lasten oman yhteisön jäsenistä lastensuojeluvapaaehtoisia tunnistamaan lapsiin kohdistuvat vääryydet ja raporttoimaan niistä viranomaisille. Vääräyttä kokeneet lapset saavat turvaa ja tukea.

Lastensuojeluvapaaehtoiset tapaavat lasten perheitä ja kouluttavat lasten oikeuksista sekä lapsiystävällisistä kasvatusten menetelmistä kuten hellyyskasvatuksesta. Lisäksi rakennamme lapsiystävällisiä tiloja pakolaisleireille. Niissä sodan kokeneet lapset saavat olla lapsia.

Kehitysyhteistyömme ydinosaamista ovat myös terveys, ravitsemus, puhdas vesi, koulutus ja toimeentulo. Nämä kaikki kuuluvat turvallisen lapsuuden välttämättömiin rakennuspalikoihin myös kehitysmaissa, eikä yhdenkään lapsen tulisi kärsiä olosuhteissa, joissa palikoita puuttuu. Tavoitteemme on, että kaikki lapset saavat kasvaa turvassa, vahvoina ja arvostettuina.

Kummina ja kuukausilahjoittajana mahdollistat tämän työn tekemisen. Kanssamme autat siellä, missä tarve on suurin.

Kummina olet lasten suojelija. ■

Ystävällisin terveisin
Oona Rintala
kummikoordinaattori

Sisältö

- 4** Asiakaspalvelu vastaa
- 6** Profili
- 10** Minun valintani
- 12** Reportaasi
- 20** Anna lapsen valita
- 22** Lähettilään matkassa
- 24** Ilmasto
- 26** Äitiysterveys
- 28** Silpominen
- 30** Katastrofityön tuloksia
- 32** Vammaistyö
- 34** Yhteistyössä
- 36** Pallon ympäri
- 38** Kummius
- 39** Suomen World Vision

Kysy lisää:

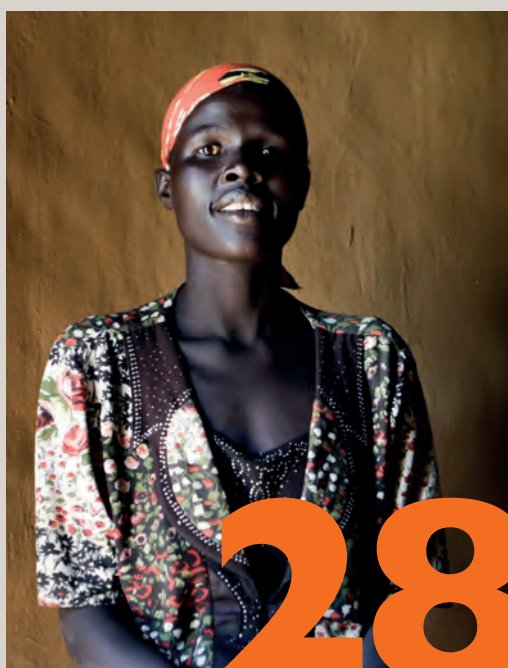
asiakaspalvelu@worldvision.fi, p. 096 818300
facebook.com/SuomenWorldVision

Claudinen, 8,
päivä

12

Kummina teet
ilmastotekoja

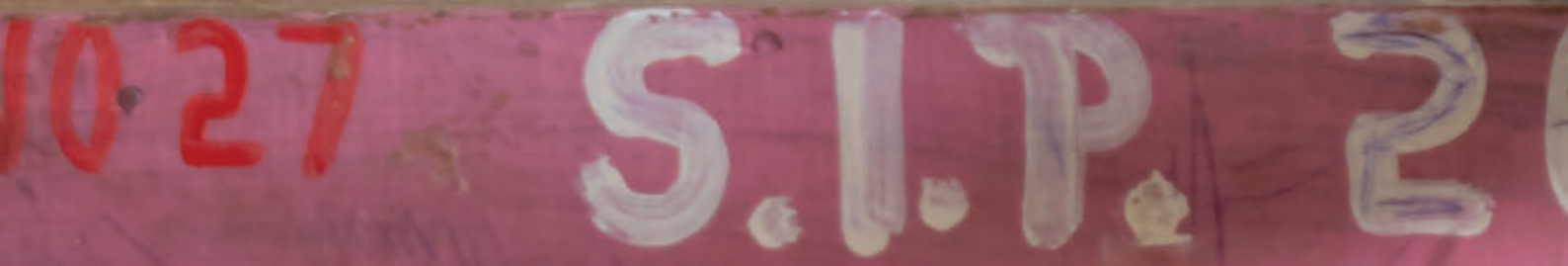
"Minun tyttäriäni
ei enää silvota"

Autoimme 14 miljoonaa
katastrofin uhria

”Maailmassa oli joku, joka välitti minusta”

Kummin tuki nosti Nancy
Yiampoin koulutetuksi naiseksi,
joka haluaa opettaa tyttärensä
olemaan itsestään ylpeä.

Yksi World Vision -kummi muutti
yhden pienen tytön elämän Keniassa.
- Kummius mahdollisti sen, että sain
jäää kouluun, Nancy Yiampoi sanoo.

Kaikki alkoi vaaleansinisestä mekosta tummansinisellä kauluksella. Se oli samanlainen kouluasu kuin tuhansilla muilla kenialaisilla koulutyttöillä. Tavalinen mekko.

Yksitoistavuotias Nancy ei ymmärtänyt, miksi hänen mittojaan otettiin koulussa. Sitten hänet kutsuttiin muiden lasten kanssa kokoontumiseen, jossa jaettiin paketteja.

– Kun avasin omani, siellä oli upouusi kouluasu. Olin niin innoissani!

Sanat näyttävät takertuvan kurkuun, kun Nancy kertoo tapahtumaa.

– Joku välitti minusta niin paljon, että osti minulle kouluusun. Siihen päivään asti olin käyttänyt samaa koulupukua kolmen vuoden ajan. Revin pake-tin auki ja puin mekon päälleni.

Paimentyttö alkaa unelmoida

Nancy Yiampoi syntyi Kenian Kajiado-maakunnassa Nairobin eteläpuolella. Hän muutti Oltepesiin Maasai-kansan pariin kuivalle alankomaalle äitinsä uuden avioliiton myötä. Perhe asui perinteisessä majassa ilman juoksevaa vettä.

– Kun pyysin vettä, he toivat minulle ruskeaa, afrikkalaisen teen näköistä nestettä. Sanoin heille, että halusin vettä, en teetä. He sanoivat, että se on vettä. Tajusin, että vesi oli haettu läheisestä lammikosta.

Nancy oppi Maasai-kansan kielen, kulttuurin ja perinteet. Hän oppi hoi-tamaan karjaa ja paimentamaan lehmä, vuohia ja lampaita.

– Naiset kävelivät joka päivä viiden kilometrin vedenhakumatkan. Heillä ei ollut päätösvaltaa karjanhoitoon tai mihinkään muuhunkaan. Aloin unelmoida toisenlaisesta elämästä.

Koulupuku antoi minulle voimaa.

Minun ei kuulunut olla fiksu

Nancyn isäpuoli ei tukenut tytön koulunkäyntiä. Hänen toivottiin menevän naimisiin teini-ikäisenä.

– Tyttöjä pidettiin poikia ala-arvoisempina. Koska olin koulussa paras, yhteisöstä sanottiin, että opettajat ovat antaneet kaikki poikien arvosanat minulle. Minun ei kuulunut olla fiksu, poikia fiksumpi.

Yhä useampi Nancyn ikätovereista meni naimisiin ennen 15 ikävuotta. Pian Nancy oli viimeinen tyttö luokassaan.

– Tunsin itseni yksinäiseksi ja erilaiseksi, kun näin muita tyttöjä, jotka eivät käyneet koulua. Heidän tarinansa näytti olevan erilainen kuin minun. Halusin erilaisia asioita kuin he.

Nancy turvautui kirjoihin ja luki kaiken, mitä käsiinsä sai. Hän kulki kirjan kanssa kaikkialle, jopa paimentamaan.

– Kotona tunsin olevani ei-toivottu. Tuntui, että minussa oli jotain vikaa. Koulusta tuli pakopaikka, jota rakastin. Joka aamu lähtiessäni kouluun olin innoissani, sillä pakenin kotona olevia ongelmia.

Kuivuus kuihdutti kaiken

Nancyn asuinseudun aluekehitysohjelmassa oli 2400 kummilasta. World Vision tuki kummien avulla koulutusta, rakensi luokkahuoneita ja hankki vesi-

Nancy Yiampoi syntyi Kenian Kajiado-maakunnassa Nairobin eteläpuolella.

Sijoittaakseen kummiltaan saamaansa apua uudelleen Nancy tukee useiden orpolasten koulunkäyntiä maksamalla heidän koulumaksunsa.

tankkeja. Kummien rahoilla tuettiin myös terveysklinikoita ja lisättiin tietoisuutta hyvistä terveyskäytännöistä. Yhteisöä autettiin vuonna 1997 kuivuuden läpi tarjoamalla hätäapuna maissia, papuja ja puuroa.

Moni Nancyn ikätovereista meni naimisiin ennen 15 ikävuotta. Pian Nancy oli viimeinen tyttö luokassaan.

Nancy muistelee, että kuivuuden aikana hänen äitinsä ja muut yhteisön naiset heräsivät aikaisemmin ja kulkivat kauemmin vettä etsimässä. Suurin osa karjasta kuoli. Nancy oli tuolloin 13-vuotias ja painoi vain 26 kiloa.

– Olin jatkuvasti nälkäinen ja janoinen. Ympärillämme oli kuolleiden eläimien raatoja. Kun lähdin paimentaamaan, yksi eläimistä vain kaatui. Se ei enää pystynyt kävelemään. Minun oli pakko jättää se kuolemaan.

Koulunkäynti jatkuu kummin tuella

Nancy jatkoi koulunkäyntiä lukioon asti, sillä hänen kumminsa **Georgie Paschalis** oli päättänyt tukea erityisesti tytön koulumaksuja. Lukion jälkeen Nancy pääsi opiskelemaan Nairobien yliopistoon, josta hän valmistui ensin eläinlääketieteen kandidaatiksi ja myöhemmin maisteriksi projektin suunnittelussa ja -hallinnassa.

– Olen erittäin ylpeä lukiotodistuksestani, jopa enemmän kuin maisterin tutkinnostani. Lukiotodistus oli silta, joka vapautti minut vaikeuksista ja vakuutti minulle, että pystyn tekemään mitä tahansa, Nancy sanoo.

Hän on työskennellyt humanitaarisena avustustyöntekijänä Etiopiassa ja Etelä-Sudanissa sekä rahoitusneuvojana nairobi-laiselle kansalaisjärjestölle. Syyskuusta 2018 Nancy on toiminut Itä-Afrikan johtavana hätäapuvastaavana kansainväliselle kansalaisjärjestölle CARE:lle.

Parasta omalle tyttärelle

Nyt 35-vuotiaana Nancy kasvattaa 12-vuotiaasta tyttärtään **Lavonnea** yksinhuoltajaäitinä Nairobien lähiössä. Hän asuu omissa kodissa, jonka rakentamista varten hän säästi rahaa. Säästämällä Nancyn oli mahdollista suunnitella ja rakentaa kotinsa Nairobien läheiseen Kiserianiin, jossa Lavonnella on oma makuuhuone.

– Haluan, että Lavonne voi olla ylpeä itsestään ja itsenäinen maailmassa, joka on täynnä mahdollisuuksia. Huolehdin, että Lavonne saa kokeilla niin urheilua ja musiikkia kuin muitakin harrastuksia. Olen oppinut kehumään tyttärtäni

KUKA

Nimi: Nancy Yiampoi Pingua

Ikä: 35

Perhe: tytär Lavonne, 12, sisko Vivian, 36 ja veli Joel, 34

Nykyinen asuinpaikka: Nairobi, Kenia

Aika kummilapsena: 1994–2001

kaikista hyvistä asioista, joita hän on tehnyt.

Aamuisin Nancy tekee aamupalaa Lavonnelle, jonka pitää olla koulussa kello kahdeksaan mennessä. Äiti kuljettaa tyttärensä perille äskettäin ostamallaan autolla.

Lavonne kiirehtii luokkaan silite-tyssä ja puhtaassa kouluasussaan.

Kuva yöpöydällä

Georgie Paschalis, 20, asui vanhempiensa kanssa Melbournessa Australiassa päättäessään ryhtyä kummiksi. Hän sai Nancyltä muutaman kirjeen ja piirustuksen ennen kuin päätti kirjoittaa kummityölleen takaisin. Vähitellen Georgie alkoi jakaa elämänsä Nancyn kanssa kirjoittaen samalla tytölle kannustavia viestejä.

Hänellä oli tapana pitää Nancyn kuvaa yöpöydällään.

– Tunsin todellisen yhteyden häneen, Georgie sanoo.

Nancylle kummin kirjeet olivat arvokkaita.

– Yhdessä kirjeessä luki, että kuvasi on makuuhuoneessani ja näen kauliini hymysi heti herätessäni. Tunsin, että vihdoinkin minussa ei ole mitään vikaa. Maailmassa oli joku, joka välitti minusta. Hän ei tuomitse ja on kiinnostunut minusta.

Nancy haluaisi sanoa Georgielle monia asioita.

– Georgie, näetkö mihin rahasi menivät? Tämän kaiken olen tehnyt sinun tuellasi. Sait minut tuntemaan itseäni toivotuksi ja rakastetuksi. Sait minut valitsemaan nykyisen urani. Nyt minä haluan auttaa muita lapsia ja nuoria. ■

TEKSTI **Tiina Usvajoki** KUVA **Nina Kaverinen**

”Jokaisessa lapsessa piilee ihme”

Äitiysfysioterapiaan erikoistunut yrittäjä Piritta Hagman valitsi lahjakauppamme ykköstuotteeksi äitiyspakkauksen.

Kerro itsestäsi.

– Tällä hetkellä teen töitä äitiys- ja lantionpohjan fysioterapian parissa kahdessa kaupungissa, Porissa ja Helsingissä. Teen myös koulutuksia aina kun ehdin muiden töiden lomassa.

– Perheeseeni kuuluu kolme lasta **Lukas, Lila** ja **Eliana**, sekä lasteni isä ja kaksi koiraa ja kissa.

Olet tukenut World Visionin työtä jo useita vuosia. Miksi?

– Kaikki maailman lapset ansaitsevat yhtä hyvän alun ja mahdollisuuden elämään. Erityisesti meidän hyväosaisten on kannettava vastuu maailman kaikkein huono-osaisimpien tulevaisuudesta ja mahdollisuuksista. Jokaisessa lapsessa piilee mahdollisuus, ihme ja potentiaali hyvään.

Monta kummilasta sinulla on?

– Neljä. Kolme tyttöä Keniassa ja yksi tyttö Kambodzassa. Olen tavannut kaikki neljä kummilastani.

Mitä tapaamisista jäi erityisesti mieleen?

– Ihan ensimmäinen tapaaminen kummilapseni **Faithin** kanssa oli tunteikain ja mullistavin minulle, koska kaikki Kenian maalaismaaisemassa oli uutta, ja ymmärrykseni köyhyyden mittakavasta kirjaimellisesti konkretisoitui

vasta paikan päällä. Samalla kuitenkin vahvistui uskoni siihen, kuinka helppoa meidän on auttaa ja kuinka suurella kiittolisuudella apu otettiin vastaan. Näin omin silmin, miten paljon apu merkitsee lapselle ja hänen yhteisölleen.

Valintasi eettiseksi lahjaksi on äitiyspakkaus. Miksi juuri se?

– Suomalainen idea äitiyspakkauksesta on kansainvälisesti ainutlaatuinen. Se luo turvaa äideille ja vauvoille. Kaikissa vauvaperheissä pitäisi olla perustar-

Piritta Hagman on Suomen World Visionin lähettiläs. Hänellä on kolme kummilasta Keniasta ja yksi Kambodzasta.

vikkeet vauvan ensimmäisille viikoille. Ne haluaisin suoda jokaiselle maailman äidille.

Mikä on suosikkituotteesi äitiyspakkauksessa?

– Hyttysverkko ja kantoliina ovat minulle ne vaikuttavimmat. Niillä on

valtava merkitys käytännön arkeen ja turvallisuuteen.

Voiko äitiysterveystyö tukeminen johtaa entistäkin isompaan lapsilukuun kehitysmaissa?

– Uskon täysin päinvastaiseen. Kun perheen elintaso nousee, lapsia syntyy vähemmän. Siitä on myös tutkittua tietoa.

Suomi on noussut omien kansalaistensa työllä ja muiden maiden tuella köyhyydestä. Samoin mekin voimme auttaa muita nousemaan. ■

Piritta Hagman

Minun valintani: Äitiyspakkaus

Äitiyspakkaus-lahjan mukana kenialainen äiti saa muun muassa synnytyksessä tarvittavia steriilejä välineitä, kantoliinan, moskiittoverkon sekä vauvanvaatteita. Pakkaus kannustaa odottavia äitejä käymään raskausaikana neuvolassa ja synnyttämään kodin sijasta terveysasemalla. Lahjalla autat vähentämään lapsi- ja äitikuolleisuutta ja annat vastasyntyneelle tasa-arvoisemman alun elämään.

Näin me onnistuimme

Meillä täällä Suomen World Visionin toimistolla oli jännittävät paikat vähän aikaa sitten. Olimme päättäneet tehdä kolmannen osapuolen suorittaman jälkitarkastuksen työmme vaikutuksista Intiassa.

Työskentelimme Ambegaonissa 15 vuotta. Työmme alueella lopui 2012. Jälkitarkastuksessa selvisi, että tulokset olivat erinomaisia. Olimme saaneet aikaan pysyviä muutoksia.

Onnistumisen salaisuus on työmme ytimessä. Sen lisäksi, että yhdessä visioimme paremman tulevaisuuden ja tunnistamme kipukohdat yhteisön elämässä, kiinnitämme huomiota asioihin, jotka ovat jo hyvin ja joiden avulla voimme rakentaa muutoksen. Toimintamallin nimi on *Voimaantunut maailmankatsomus* (Empowered Worldview). Siinä paikalliset ihmiset päättävät toimia eri tavalla kuin ennen. He ovat valmiita ottamaan ensimmäisen askeleen ja haluavat toimia roolimallina muille. Omalla esimerkillään he näyttävät, että uuden tiedon omaksuminen kannattaa ja kantaa hedelmää; pelot kukoistavat, aliravitsemusta aiheuttavaa ripulia ei enää ole ja silpomaton tyttö voi saada hyvän elämän.

Aloitimme työt Kambodzan Santukissa muutama vuosi sitten. Sitä ennen käytimme 1,5 vuotta sopivan yhteisön löytämiseksi. Santukissa on vakavia lastensuojelullisia haasteita, mutta sieltä löytyi riittävä määrä ihmisiä, jotka olivat valmiita työskentelemään ahkerasti paremman tulevaisuuden rakentamiseksi. Se on edellytys voimaantuneelle maailmankatsomukselle.

Lasten iltapäiväkerhon perustaminen tehtiin yhdessä. Yksi osasi rakentaa, toinen antoi tontin, kolmas bambuja ja neljäs aikaa. Tulokseksi paikka, johon lapset voivat turvallisesti kokoontua koulun jälkeen oppimaan uusia asioita ja saamaan tukea vaikkapa läksyjen tekemisessä. Aikaisemmin ongelmana oli, että vanhempien poissaolon vuoksi lapset olivat heitteillä. Joka vuosi pienimpiä hukkui läheiseen jokeen. Nyt niin ei enää tapahdu.

Voimaantuneen maailmankatsomuksen ratkaisut ovat usein yksinkertaisia, mutta vaativat toteutukseen uskoa, toivoa, sinnikkyyttä ja yhteistyötä.

Intian Ambegaon kukoistaa ja voi hyvin. Teemme lahjoittajiemme tuella kaikkamme, että menestystarina jatkuu myös muissa kohteissamme. ■

Tiina Antturi
toiminnanjohtaja

TEKSTI **Anna Pollari** KUVAT **Pasi Liesimaa, Jaro Serlas**

Claudinen päivä

Kansanmurhan runtelemassa
Ruandassa moni lapsi ja nuori elää
äärimmäisessä köyhyydessä.
Etelä-Ruandassa Claudine, 8, auttaa
mummoaan arjen askareissa ja
haaveilee lääkärin ammatista.

Vedenhaku vaatii voimaa.

07.00 Päivänvalo herättää Claudinen viileältä maalattialta. Viereisellä matolla nukkuu isovelji **Emmanuel**. Kuopus **Claude**, 4, pötköttää mummon kanssa talon ainoalla sängyllä. Aamu on kostea ja kylmä, eikä tekisi mieli nousta.

Claudinen on kuitenkin lähdettävä alas laaksoon, josta perhe saa juomavetensä. Alamäki sujuu nopeasti, mutta ylös on raahattava kaksi täyttä kanisteria – toinen kulkee kädessä ja toinen on sidottu huivilla selkään.

Claudine joutuu painamaan kanisterin ojan pohjalle kaksi käsin, jotta saa sen täyttymään vaaleanruskeasta vedestä. Seuraavalle mahdolliselle vesilähteelle on parin tunnin matka.

Kotiin palatessa Claudine joutuu nousemaan lähes pystysuoraa mäkeä, mutta taivaltaa sitkeästi kapeaa polkua. Välillä pitää hypätä muurahaisjonon yli. Jos käy huono tuuri, ne purevat kipeästi.

Puolimatassa apuun tulee paras ystävä **Clarice**, 9, joka Claudinea vähän isompi. Hän auttaa kantamaan kanisterit kotiin.

Samalla Claricen kanssa supistaan ja hihitellään. Myöhemmin tytöt kävelevät yhdessä myös kouluun.

10.00 Sadekuuro estää polttopuiden haun, mutta heti kun sää kirkastuu, Claudine lähtee keräämään risuja ja keppejä tulta varten.

– En haluaisi mennä ulos aamulla, koska siellä on yleensä kylmä. Minua pelottaa, että törmään matkalla villikoiriin, Claudine sanoo.

Adele-mummo sytyttelee tulta kodin takapihalla ja kertoo piileskelleensä samoissa lähiseudun pensaikoissa, kun kansanmurha oli käynnissä Gisagan piirikunnassa. Enempää hän ei kuitenkaan halua aiheesta kertoa. Naapurusto vaikuttaa hyvin tiiviiltä, eikä vanhoja kipeitä aiheita haluta nostaa esiin.

12.00 Askareiden jälkeen on päivän ensimmäisen aterian aika. Adele-mummo keittää muutaman bataatin ja muussaa ne Claudinelle ja pikkuveli Claudelle.

Polttopuita keräämässä.

Koulussa on kivaa.

Ennen iltaa tarvitaan lisää vettä.

Molemmat syövät nopeasti yhteiseltä lautaselta.

Ruoka on aina samaa, bataattia läheisiltä pelloilta. Joskus saadaan hankittua papuja. Yleensä perhe syö päivässä yhden tai kaksi bataattiannosta, joskus täytyy selvitä kokonaan ilman.

13.00 Lounaan jälkeen Claudine lähtee kouluun. Matka kestää kävellen melkein tunnin. Kaikki kylän lapset kävelevät yhtä matkaa kiemuraisia punaisia hiekkateitä.

Claudine käy toista luokkaa ja on tänään iltapäiväryhmässä. Päivä on pitänyt jakaa kahtia, jotta kaikki halukkaat mahtuvat tunneille. Vain aivan ylimpien luokkien oppilaat saavat käydä koulua kokonaisen päivän.

16.00 Tänään päivä päättyy englannin tuntiin. Claudine osaa jo sanoa sujuvasti my name is Claudine.

– Lempiaineitani ovat englantia ja yhteiskuntaoppi, hän kertoo.

– Isona haluaisin olla lääkäri. Lääkärit pitävät ihmisistä huolta.

Viideltä lapset lähtevät kohti kotia. Jos käy tuuri, mummo keittää päivän toisen bataattiaterian. Muuten täytyy mennä nukkumaan vatsa tyhjänä. Ennen iltaa on vielä haettava kerran vettä laaksosta.

Naapuruston lasten kanssa pelataan erä polttopalloa.

UMURAVA RUANDASSA

- Umurava on World Visionin uusin kummihanke. Se sijaitsee Etelä-Ruandassa Gisagaran piirikunnassa noin 150 kilometrin päässä pääkaupunki Kigalista.
- Alue on koti noin 71 000 lapselle ja aikuiselle
- Seudulla on lasten hyvinvointiin liittyviä haasteita kuten puhtaan veden puutetta ja kroonista aliravitsemusta.
- Koulut ovat vaatimattomasti varusteltuja ja liian pieniä. Myös opettajia on liian vähän.
- Iso osa perheistä elää äärimmäisessä köyhyydessä, eikä toimeentulomahdollisuuksia juuri ole.
- Ruandassa tapahtui 1994 kansanmurha kahden etnisen ryhmän välillä. Noin miljoona ruandalaista sai surmansa sadan päivän aikana.

Perheen kanssa.

19.00 Claudine pesee huolellisesti kasvot ja kädet ja kaataa sangosta vettä niskaansa. Unille käydään pian sen jälkeen, kun hämärä alkaa laskeutua. Claudine asettuu lattialle Emmanuelin viereen. Sade rummuttaa valtion lahjoittamaan

aaltopeltikattoon. Katto on ollut perheelle iso helpotus. Vanha ruokokatto päästi sadetta läpi, eikä Adele-mummosta ollut enää sitä korjailemaan.

– Nyt pysymme kuivana ja sairastamme vähemmän, Adele sanoo.

Tosin haastattelupäivinä kaikkia yskittää – jonkinlainen hengitystieinfektio kiertää perheessä.

Adele-mummo on jo lähes 80-vuotias, mutta hän huolehtii sitkeästi nuorena kuolleen tyttärensä kolmesta lapsesta. Nauru on herkässä ja lempeyttä

riittää paitsi omille myös naapureiden lapsille.

Arki on kuitenkin taistelua.

– Olen jo vanha, enkä jaksaa kuokkia pelloilla. Minun täytyy maksaa muille bataateista ja aina minulla ei ole rahaa. Omistamme pari kanaa ja välillä pystyn maksamaan kananmunilla.

Ruuan riittävyys on isoin huolenaihe. Se tulee ilmi, kun Adele kuvailee lastenlapsiaan.

– Pienin eli Claude on ujo, mutta isommat ovat rohkeampia. Kun he vain saavat ruokaa tai välipalaa, he ovat iloisia ja jaksavat vaikka tanssia. Ja he ovat kovin puheliaita kuten minäkin.

Mummo tekee kaikkensa lastenlasten eteen. Pelkoa ja huolta aiheuttaa oma jaksaminen ja se päivä, kun häntä ei enää ole.

– En tiedä, mitä heille tapahtuu, kun minä siirryn tästä eteenpäin. ■

MITEN AUTAMME KUMMIEN TUELLA?

- Rakennamme vesipisteitä ja parannamme sanitaatiota.
- Opetamme vedenpuhdistusmenetelmiä ja annamme hygieniakoulutusta.
- Tuemme terveysklinikoiden perustamista ja koulutamme terveysvapaajehtoisia.
- Tuemme opettajien ammattitaidon kehittämistä ja kunnostamme koulurakennuksia, jotta ne ovat turvallisia.
- Pyrimme muuttamaan vanhempien negatiivisia asenteita koulutusta kohtaan.
- Opetamme maanviljelijöille uusia ja tehokkaampia viljelymenetelmiä.
- Autamme nuoria hankkimaan ammatin ja tuemme säästöryhmien toimintaa.

**HÄNELLE ON
LOTTOVOITTO
SAADA KUMMI
SUOMESTA**

Claude, 4, Ruanda

Ruandassa puhdas vesi ja lautasellinen ruokaa on 7 oikein. Muutamalla kympillä kuussa voit muuttaa hänen elämänsä suunnan. Ryhdy kummiksi ruandalaiselle lapselle osoitteessa worldvision.fi.

**SÄÄLI EI AUTA.
SINÄ VOIT AUTTAA.**
RYHDY KUMMIKSI OSOITTEESSA
WORLDVISION.FI

World Vision
LASTEN SUOJELIJA

TEKSTI **Pauliina Koponen** KUVA **Sara Pihlaja**

Pikku-Ian valitsi Päivin

Ian, 10, tutkii kummien valokuvia pitkään. Hän kulkee koko rivin loppuun saakka ja kumartuu katsomaan myös alariviä. Siellä on kuva, josta katsoo tummahiuksinen nainen.

Harkinnan jälkeen Ian ojentaa kätensä Päivin kuvaa kohti ja irrottaa sitä pitelevän pyykkipojan. Kasvoille leviää hymy. Kuva putoaa vahingossa Ianin käsistä, mutta hän nostaa sen nopeasti lattialta ja näyttää sitä paikalla oleville aikuisille. Ianin kasvoilla on nyt jo riemukas ilme.

– Valitsin tämän kummin, koska hänellä on niin kaunis hymy. Tykkäsin

myös kukista, jotka ovat kuvassa, Ian kertoo.

Suuri kunnia kummille

Valituksi tuleminen on Päiville suuri ilo ja kunnia.

– Hienoa, jos Ian kokee, että kukkien lisäksi hymyssäni on jotakin hyvää. Hymyhän kertoo enemmän kuin tuhat sanaa, kun yhteistä kieltä ei ole, tuore kummi sanoo.

Päivin omat lapset ovat jo aikuisia. Hän on tehnyt vuosia lapsi- ja nuorisotyötä partiossa.

– Minusta on hienoa olla avuksi myös kaukana oleville lapsille. On etuoikeus olla World Visionissa kummina ja tehdä hyvää toisille.

Muutos alkaa nyt

Ian on kotoisin Kenian Ngoswetista, jossa vielä 1000 lasta odottaa omaa suomalaista kummiaan. Ian on yksi ensimmäisistä lapsista, joka saa valita itse kumminsa. Päivi taas on yksi ensimmäisistä kummeista, joka halusi tulla kummiksi lapsen valitsemana.

– Kummien ansiosta kyläämme on tulossa vesitankki, joka helpottaa elämäämme suunnattomasti. Vielä nyt

Ianin valintaan vaikutti erityisesti Päivin hymy.

joudumme kantamaan vettä kävelen viiden kilometrin päästä, Ianin isä **David** kuvailee.

Isän silmistä näkee, että perhe on ollut jo pitkään tiukoilla toimeentulon ja ruokapulan kanssa. Kummin tuella elämä muuttuu parempaan suuntaan. Perhe voi tulevaisuudessa viljellä laajempaa maata, saada parempaa satoa ja lapset voivat syödä useammin mahansa täyteen.

Kummin ammatti teki vaikutuksen

Ian katselee vielä Päivin kuvaa samalla kun kertoo itsestään.

– Tykkään käydä koulua ja lukea kirjoja. Nyt luen kirjaa, joka kertoo ruuista.

Anna lapsen valita – uusi tapa ryhtyä kummiksi

Ensimmäistä kertaa ikinä valinta on lasten käsissä. Jotkut lapset ovat odottaneet vuosia, että kummi valitsisi juuri heidät. Nyt on heidän vuoronsa. Järjestämme Keniassa säännöllisin väliajoin valintatilaisuuden lapsille, joilla ei vielä ole kummia.

Haluaisin isona lääkäriksi, koska he osaavat parantaa ihmisiä.

Jutustelun lomassa Ianille ja Davidille selviää, että Päivi on lääkäri. Tieto tekee vaikutuksen, sillä Ian joutui vakavaan onnettomuuteen neljävuotiaana. Isä huokaa syvään muistellessaan tapahtunutta.

– Pieni Ian kaatui keittiömajassa nuotioon, jossa ruokaa valmistetaan. Vaikka äiti toimi nopeasti, poika ehti saada pahat palovammat.

Perhe asuu korkealla kukkulan laella. Lääkäriin oli melkein mahdotonta päästä, koska tie alas laaksoon on välillä surkeassa kunnossa.

– Ian saatiin onneksi hoitoon ja hän parani, isä kertoo. ■

Miten toimin?

- Mene osoitteeseen: worldvision.fi/anna-lapsen-valita ja lähetä sieltä meille kuvasi ja yhteystietosi.
- Me toimitamme sinun ja muiden kummiksi haluavien kuvat Keniaan, jossa lapset saavat valita kuvien perusteella itselleen ikioman kummin.
- Valinnanmahdollisuus, jonka annat lapselle, on arvostuksen ja luottamuksen osoitus. Kyse on myös hetkestä, joka parhaimmillaan muuttaa lapsen koko elämän suunnan.
- Valinnan jälkeen saat postissa tiedon kummilapsestasi ja voit halutessasi pitää yhteyttä häneen. Kaikille kuvansa lähettäneille löytyy aina oma kummilapsi.

TEKSTI **Tiina Usvajoki**
KUVAT **Laura Oja**

Pekka- kummi on totta

Evans, 9, oli miettinyt etukäteen, mitä haluaisi kysyä kummiltaan Pekka Hyysalolta, 29. Tärkeintä Evansille oli kuitenkin nähdä, että kummi on ihan oikeasti olemassa.

Kenialaisen kodin pihapiirissä seisoo jännittynyt poika. Häntä kohti kävelee pitkä suomalainen mies, joka nostaa kätensä ilmaan ja tervehtii kuuluvalla äänellä: Jambo!

Poika hätkähtää hämmästyksestä. Pieni käsi nousee samanlaiseen tervehdykseen. Siinä se nyt sitten on. Hänen kumminsä.

Ei mene kuin hetki, kun kaverukset istuvat vierekkäin. Katsekontakti on syvä. Keskustelua käydään tulkin avulla. Pekka saa kuulla Evansin perheestä ja lempiaineista koulussa. Samankaltaisuuksia löytyy heti.

– Minäkin tykkään matematiikasta ja kielistä, Hyysalo sanoo.

Sitten pelataan jalkapalloa. Yhteinen liikuntahetki vie mennessään viimeisetkin jännitykset. Kun Hyysalo kaivaa taskustaan puhelimensa ja näyttää videon, jossa hän tekee huimia temppuja hiihtorinteessä, Evansin katse porautuu näyttöön. Pojan opettaja kertoo, että Evans on usein miettinyt, onko suomalainen kummi edes totta ja oikeasti olemassa vai vain nimi paperissa.

– Kyllä! Se olen minä, Hyysalo vahvistaa ja antaa Evansin katsoa puhelimtaan rauhassa.

Taistelijan sielu

Pekka Hyysalo loukkaantui vakavasti hiihtorinteessä 2010. Neliraaajahalvaus

Evans tapasi kumminsä Pekka Hyysalon syyskuussa 2019 kotiseudullaan Kenian Ngoswetissa. Aluksi jännitti.

ja aivovamma olivat sanoja, joiden ennuste oli lohduton. Lääkärit olivat pessimistisiä, mutta Hyysalo päätti toisin. Hän alkoi kuntouttaa itseään uskottomalla sinnikkyydellä. Nyt hän puhuu, kävelee ja kiertää suosittuna luennoitsijana eri puolilla Suomea.

– Samaa periksiantamattomuuden sanomaa haluan viedä Evansille. Hän on fiksu poika, joka pystyy vaikka mihin, jos vain uskoo itseensä ja käy koulua kunnolla, Hyysalo sanoo.

Ryhtyessään kummiksi Hyysalo toivoi kummilasta, jolla olisi taistelijan sielu. Evansilla on seitsemän sisarusta, joista osa on muuttanut pois kotoa. Evans auttaa pienempien hoidossa, tekee kotitöitä vanhempiensa rinnalla ja on silti luokkansa priimuksia. Pojassa palaa halu päästä elämässä eteenpäin.

– Parasta oli se, kun Evans vei minut kotiinsa pieneen savimajaan ja luki

Jatkosuunnitelma on jo tehty. Hyysalo lupasi, että hän tulee viiden vuoden kuluttua katsomaan, mitä Evansille kuuluu.

ääneen tekstiä, jota hän oli kirjoittanut englannin vihkoonsa. Tässähän tuli tuore kummi ihan ylpeäksi kummipojastaan.

Matka kannatti sittenkin

Muutaman tunnin yhteiselon jälkeen kaksikko kävelee käsikkäin. Evans haluaa tietää lisää kummistaan.

– Keitä sinun perheeseesi kuuluu?

Hyysalo näyttää kuvia tyttöystävästään. Evans katsoo tarkasti. Lippikset ovat kiinni toisissaan.

Hyysalo mietti pitkään, kannattaako pitkälle ja uuvuttavalle reissulle lähteä. Pohdinnan takana ei ollut oma jaksaminen vaan vakava huoli maapallon hyvinvoinnista.

– En voi hyväksyä huvikseen len telemistä. Se ahdistaa minua. Evansin tapaaminen vahvisti ajatteluani siitä, että kun parannamme köyhien ihmisten elintasoa, he tekevät tulevaisuudessa vähemmän lapsia. Hyvinvointi pienentää lapsilukua. Kummina voin siis vaikuttaa väestönkasvun hillitsemiseen. ■

Evans luki kummilleen englanninkielisiä tekstejä.
– Olen ylpeä hänen koulumenestyksestään, Hyysalo totesi.

TEKSTI **Maria Paassola**

Tiesitkö, että kummina teet ilmastotekoja?

Ilmastonmuutoksen vaikutukset tuntuvat rajuina juuri maailman köyhimmillä seuduilla. Aavikkoalueet kasvavat, tulvat pyyhkivät koteja, eivätkä kavatut sateet koskaan tule. Ihmiset joutuvat jättämään asuinsijansa. Tämä saa tuntemaan epäoikeudenmukaisuutta: miksi ne, jotka jo ovat ennestään heikoilla, kärsivät tässäkin asiassa eniten?

Kummien tuella kummilapsien kotiseutujen perheet ovat oppineet monipuolistamaan toimeentuloaan. Yhä useammalla pellolla kasvaa nykyään kasveja, jotka sopivat paremmin muuttuneisiin ilmasto-olosuhteisiin. Kummien avulla on rakennettu laajoja vesijohtoverkostoja, jotka tarjoavat juoma- ja kasteluvettä myös kuivina kausina.

– Asukkaat eivät joudu katastrofien hetkillä täysin yllätetyiksi, vaan heitä on ohjattu valmistautumaan pahimpaan, kuten rakentamaan tulvavalleja ja aurinkokäyttöisiä vesipumppuja, ohjelmajohtaja **Annette Gothóni** kertoo.

Hyvinvointi hillitsee väestönkasvua

– Pystymme myös tukemaan niitä perheitä, joiden sato on jäänyt liian pieneksi tai kokonaan saamatta. Lisäaseenamme taistelussa ilmastonmuutosta vastaan on edullinen ja tehokas, juuriston elvytykseen perustuva metsitysmenetelmä, Gothóni sanoo.

Kummit edistävät lasten hyvinvointia ja lisäävät heidän kouluvuotiaan. Ne ovat tehokkaita keinoja väestönkasvun hillitsemiseksi. Jokainen lisävuosi koulussa tarkoittaa lapselle mahdollisuutta parempaan tulevaisuuteen, toimeentuloon ja pienempään lapsilukuun aikuisena. ■

TEKSTI **Anna Pollari**

Metsä jalkojemme alla

Agrologi Tony Rinaudo pysäytti jeeppinsä Nigerin maaseudulla. Autonrengas vaati tarkistamista. Miehen katse harhaili lähellä kasvavaan pensaaseen. Pysähdys tiensivuun johti yksinkertaiseen oivallukseen, joka synnytti Nigeriin 200 miljoonaa uutta puuta.

Nuori australialainen oli tullut maahan kehitysyhteistyöhön 80-luvun alussa. Tavoitteena oli metsittää aavikoitunutta seutua, missä lähes kaikki puut oli kaadettu polttopuiksi tai raivattu pois viljelyn alta.

Puuttomuus lisäsi ongelmia jo valmiiksi karulla seudulla. Maaperä köyhtyi köyhtymistään, tuholaiden määrä kasvoi ja hiekkamyrskyt voimistuivat. Myös kuivuus paheni vuosikymmenen alussa ja lopulta ihmiset alkoivat nähdä nälkää.

Alku ei ollut helppo

Samalla nuoren idealistin metsityskoikeilut epäonnistuivat vuosi toisensa jälkeen, jopa 90 prosenttia istutetuista puista kuoli.

– Jeeppini vieressä tajusin, etten katsonut pensasta vaan puuta. Sen juuret olivat yhä elossa ja kannosta kasvoi vesoja. Näitä kantoja oli joka puolella. Jalkojemme alla oli piilossa kokonainen maanalainen metsä.

Ihmiset olivat siihen asti leikanneet vesat pois, koska tarve polttopuulle oli niin suuri.

– Tärkeintä oli luottamuksen löytäminen. Meidän piti vakuuttaa ainakin osa viljelijöistä kokeilemaan vesojen säästämistä, jotta saamme esiteltäviä tuloksia. Alku ei ollut helppo. Puuta kaadettiin salaa.

Vaikuttavia tuloksia

Lopulta ruokapula ja nälänhätä toimivat kokeilun eduksi. Ihmisiä houkuteltiin

Tony Rinaudon metsitysmenetelmän ekologisia hyötyjä ovat maaperän ravinnepöyhityksen ja eroosion ehkäisy sekä maanviljelyn tuottavuuden kaksinkertaistaminen.

jättämään osa kannoista rauhaan, jotta he pääsisivät osallisiksi ruoka-avusta. Tulokset olivat nopeita ja menetelmä levisi. Sen ansiosta Nigerissä kasvaa nyt 200 miljoonaa uutta puuta. Arviolta 2,5 miljoonan nigeriläisen ruokaturva on parantunut.

– Kantojen elvyttäminen ei ole mikään uusi keksintö, vaan sitä on hyödynnetty jo vuosisatoja. Satuain vain löytämään menetelmän uudelleen ja ryhtyä levittämään sitä aktiivisesti. Tajusin, että voimme saada aikaan muutok-

sen ilman valtavia budjetteja tai uusia innovaatioita, Rinaudo kertoo.

Vihainen lapsi

Rinaudo palkittiin viime vuonna arvostetulla ”vaihtoehto-Nobelilla” eli Right Livelihood -palkinnolla. Tänä vuonna palkinnon sai ilmastoaktivisti **Greta Thunberg**.

– Mietin jo lapsena paljon metsiä ja miksi maanviljelijät kaatavat kaikki puut. Silloin käytettiin myös DDT-myrkkyä, joka tappoi jokien

Mikä metsitysmenetelmä?

- Farmer Managed Natural Regeneration eli FMNR-menetelmässä hyödynnetään kaadetun puun kannon alta löytyvää maanalaista juuristoa. Juuristo imee kosteutta ja ravinteita ja puskee vesoja.
- Viljelijät opetetaan katkomaan heikommät vesat pois ja jättämään vahvat jäljelle. Niistä kasvaa nopeasti ja kustannustehokkaasti uusia puita.
- Menetelmää sovelletaan tällä hetkellä 25 maassa, myös suomalaisten tukemissa World Vision -hankkeissa.
- Puut tuovat maaperään ravinteita ja parantavat satoja. Hedelmäpuut monipuolistavat lasten ravitsemusta. Ne myös tuovat suojaa ihmisille ja viljelyksille.

kaloja. Samaan aikaan näin uutisissa nälkäisiä lapsia Afrikassa. Olin ihmeissäni aikuisten toiminnasta. He sotkivat vesiä ja kaatoivat puita samalla kun toisilla ei ollut ruokaa ollenkaan. Olin aika vihainen lapsi, hän hymyilee.

Tänä päivänä Rinaudo työskentelee Australian World Visionin asiantuntijana; kouluttaa ja esittelee metsitysmenetelmää päättäjille ja tutkijoille. Muutoksen mahdollisuus motivoi.

– Kun on saanut paljon, on velvollisuus auttaa. Olen nähnyt nälänhädän kauheudet 80-luvulla, enkä voi lopettaa, kun tiedän, että tällä menetelmällä voidaan parantaa elinoloja eri puolilla maailmaa. ■

Kompensoi päästösi

1. Tee ilmastoteko:
worldvision.fi/ilmastoteko

2. Käy metsäostoksilla
lahjakaupassamme:
worldvision.fi/metsahehtaari

Edward ja Joyce pystyvät tarjoamaan Blessing Glorialle paremman tulevaisuuden World Visionin metsitysmenetelmän ansiosta.

TEKSTI **Tiina Usvajoki** KUVA **Laura Oja**

”Kuusi vuotta sitten meillä ei ollut mitään”

Kenialainen pelto näyttää suomalaisen silmään epämääräiseltä ruohomatolta, jossa kasvaa sulassa sovussa lyhyttä ja pitkää tupsua. Tarkemmin katsottuna siihen kätkeytyy paikallisia ruokakasveja, maapähkinäviljelmiä ja ennen kaikkea sitä itseään, eli ruohoa eläimille syötäväksi ja eteenpäin myytäväksi.

Pellolla seisoo onnellinen perhe: äiti **Joyce**, isä **Edward** ja heidän kuopuksensa, yksivuotias **Blessing Gloria**. Perheessä on yhteensä neljä lasta. Seitsemänvuotias **Favor Dorcas** on koulussa ja kaksi vanhinta on jo lentänyt pesästä.

– Meillä on ollut varaa lähettää lapsemme yliopistoon. Ennen se oli vain kaukainen haave, äiti hymyilee.

Koulutus muutti kaiken

Perhe on asunut tilallaan kuusi vuotta. Kun he muuttivat sinne, pellolla kasvoi yksi puu. Kaikki muu oli eroosion ja tulvien tuhoamaa viljelyyn kelpaamatonta aluetta. Vanhemmat ajattelivat, että tehdään nyt edes polttopuita siitä yhdestä ainoasta puusta.

– En tiennyt, että puiden kaataminen oli väärin. Ajattelin, että ainakaan puun alla kasvit eivät voi kasvaa, Joyce muistelee.

Hän pääsi mukaan World Visionin kaksipäiväiseen käytännönläheiseen koulutukseen, jossa neuvottiin säästämään ainokainen puu ja toimimaan siten, että pellolla kasvaisi jatkossa useita puita tekemässä varjoa polttavalle auringolle.

– Kuusi vuotta sitten meillä ei ollut mitään. Nyt akaasiapuita on useita ja ruoho ja viljelykset kukoistavat. Kun tulvat tulevat, maa imee vettä aikaisempaa paremmin, emmekä menetä kaikkia viljelyksiämme. Kuivuuden kanssa on yhä vaikeaa, mutta senkin kanssa pärjäämme paremmin puiden ansiosta, Joyce kertoo. ■

TEKSTI **Tiina Usvajoki** KUVAT **Laura Oja**

Bramwel-vauva kasvaa ja voi hyvin

Viisikuukautinen Bramwel naureskelee tyytyväisenä äitinsä käsivarsilla. Täysimetyksessä oleva pienokainen on pysynyt terveenä ja painoakin on kertynyt mukavasti. – Vauva-aika on kulunut täysin eri tavalla kuin esikoisen kanssa, äiti Valentine kertoo.

Kun kaikki on hyvin, aamut noudattavat samaa kaavaa. Valentine keittää teetä ja valmistaa aamiaista savuisessa keittiössä. Aviomies **Dan** lähtee pellolle hoitamaan viljelyksiä. Valentine laittaa viisivuotiaan **Abelin** koulutielle ja jää kotiin Bramwel-vauvan kanssa. Kotihommiin kuuluu lehmän, vasikan ja kanojen hoitoa sekä siivousta ja ruuanlaittoa. Lounasaikaan Dan piipahtaa kotona.

Fakta

Suomalainen Logonet Oy kehitti yhdessä World Visionin ja paikallisten toimijoiden kanssa äitiyspakkauksen, joka soveltuu pakolaisleireille ja vaativiin olosuhteisiin kehitysmaissa.

Valentinen asuinalueelle Kenian Ngoswetiin on jaettu yli 300 suomalaisten lahjoittamaa äitiyspakkausta. Saadakseen pakkauksen äidin pitää käydä odotusaikana vähintään neljä kertaa raskaudenseurannassa, synnyttää vauva terveysklinikalla ja jatkaa säännöllisiä neuvolakäyntejä vauvan syntymän jälkeen. ■

Perheen isä Dan kantaa ylpeänä äitiyspakkauksen mukana tulevaa viittaa.

Huonoina aikoina lounasta ei aina ole ja aamupala tarkoittaa pelkkää teetä. Kun kuivuus iskee ja sato tuhoutuu, perhe pärjää yhdellä aterialla päivässä. Viime aikoina on onneksi mennyt hyvin. Kenian Ngoswetiin on saatu vettä. Sade on siunaus.

– Puutarhassamme kasvaa banaaneja ja mangoja. Pelloilta saamme ruohoa myytäväksi asti, Valentine kertoo.

Äitiyspakkaus motivoi

Kukoistavat viljelykset eivät ole ainoa kiitollisuuden aihe. Valentine sitoutui raskautensa aikana käymään säännöl-

lisesti terveystarkastuksissa. Käynteihin sisältyi koulutuksia, joissa kerrottiin vauvanhoidosta ja terveellisestä ruokavaliosta. Houkuttimena oli tieto siitä, että perhe saa vauvan synnyttyä äitiyspakkauksen.

– Olen käynyt ottamassa kaikki tarvittavat rokotukset ja vitamiinit Bramwelille. Synnytyksen jälkeisistä käynneistä on ollut paljon hyötyä. Olen uskaltanut jatkaa täysimetystä, Valentine sanoo.

Esikoisen kanssa hän toimi toisin. Abel sai vähemmän rintamaitoa ja sairasteli paljon.

Valentine-äiti on oppinut terveyskoulutuksissa uusia asioita vauvan hoidosta.

– Abel oli Bramwelin ikäisenä paljon pienempi, ja olin kovin huolissani hänestä. Pikkuveljen kanssa kaikki on sujunut hienosti.

Suosikit kovassa käytössä

Valentin suositettu äitiyspakkaus on moskiittoverkko, jonka alla vauva voi nukkua ulkona varjossa. Se vapauttaa äidin tekemään kotiasiaita rauhasa. Hyvänä kakkosena tulee aurinkoenergialla toimiva taskulamppu.

– Ei tarvitse hoitaa vauvaa pimeässä, Valentine toteaa.

Hän mainitsee vauvasaippuan ja -öljyn, jotka ovat tehneet hyvää vauvan

iholle. Iloa tuottaa myös pyyhe, joka oli perheelle ihan uusi juttu.

– En ollut koskaan aikaisemmin ajatellut, että vauvan voisi kuivata, hän nauraa.

Erityiskiitoksen saavat vielä pyykkiuorta helpottava pissa-alusta, tukeva kantoliina ja miehille kuuluva viitta.

– On tärkeää, että äitiyspakkaus on huomioitu myös isät. Ilman heidän tukeaan säännölliset klinikakäynnit eivät onnistuisi, Valentine sanoo. ■

Äitiyspakkauksen suosittu
on moskiittoverkko, jonka
suojassa vauva voi loikoilla.

TEKSTI **Anni Lehtonen** KUVAT **Laura Oja**

”Minun tyttäreni ei enää silvota”

Silpomisen vastainen työ tuottaa tulosta. Kenian Sookissa sanotaan nyt silpomiselle ei.

World Visionin työn ansiosta silvottujen tyttöjen määrä on laskenut Kenian Sookissa 98 prosentista 30 prosenttiin. Nykyään yhä useampi tyttö uskaltaa sanoa vastaan väkivaltaiselle toimenpiteelle.

Mesaniah, entinen silppoja

– Silpojaurani aikana olen silponut yli 100 tyttöä. Ensimmäinen kysymykseni silpomisen lopettamisen yhteydessä oli: mistä saan nyt ruokaa? World Vision kuitenkin lahjoitti minulle viisi vuolta, jotta voisin jatkossakin syödä. Nykyään toimin kyläkättilänä, ja näen valtavan eron silvottujen ja ei-silvottujen tyttöjen synnytyksissä. Aiemmin ennen silpomistoimenpidettä rukoilin, että tyttö ei saisi pahoja komplikaatioita. Nyt rukoilen, että en enää koskaan joutuisi suorittamaan toimenpidettä.

Domtilla, perheenäiti

– Minut on silvottu kun olin 11-vuotias. Odotin juhlia innoissani, sillä merkitsihän se aikuiseksi siirtymistä. Kipu oli tietenkin sanoinkuvaamaton ja arpi todella kipeä. Kipua ei saanut näyttää, vaan se oli kestettävä. Kolmen ensimmäisen lapseni synnytykset olivat silpomisen takia vaikeita, sillä repesin ja minuun sattui. En kuitenkaan kanna äidilleni kaunaa silpomisesta, sillä hän ei tiennyt paremmasta. Kaikki luokkani tytöt silvottiin. Minun tyttäreni ei enää silvota.

Cheptoi, perheenäiti

– Koulunkäynnin sijaan minut silvottiin ja naitettiin nuorena. Silpomisen yhteydessä alapää ommellaan kiinni, ja synnytyksen yhteydessä avataan. Jos avaaminen tehdään liian myöhään tai väärästä kohtaa, lapsi kuolee tai synnyttäjälle jää vakavia komplikaatioita. Kielessämme on jopa oma sana, musto (poika) ja gemusto (tyttö) lapselle, joka syntyy lähes kuolleena. Tyttäristäni kaksi vanhinta on silvottu. Päätin kuitenkin olla silpomatta neljää nuorinta tytärtäni, sillä naapurin tyttö kuoli silpomisen seurauksena.

Davidson, pastori

– Silpominen on ollut pitkään epämiellyttävä osa Pokot-kansan kulttuuria kylvään kuolemaa. Toivon, rukouksen ja puhun sen puolesta, että tytöt säästyisivät siltä ja saisivat kukoistaa. Muutos on jo alkanut, ja sen merkit ovat näkyvillä.

Marygonetti, koululainen

– Silpominen on epäinhimillistä. Olen oppinut paljon siitä World Visionin koulutuksissa. En halua kokea sen aiheuttamia vaikeuksia, sillä haluan isona toimittajaksi. Aiemmin silpomista vastustavia ihmisiä pidettiin pilkkana. Isoäitini toimi aiemmin silpojana, mutta nyt hän on tukenani, kun osallistun vaihtoehtoiseen aikuistumisriittiin. Uusi sukupolvi tuo mukanaan muutoksen. ■

Abraham, koululainen

– On hyvä, että emme hyväksy enää silpomista, sillä näin tulevilla sukupolvilla on terveitä ja normaalisti syntyneitä lapsia. Silpominen vaikuttaa eniten tietysti tyttöihin, mutta kyllä se mietityttää minuakin. Joskus valvon yöllä ja mietin, miten tytöt mahtavat pärjätä. Jos menisin naimisiin silvotun tytön kanssa, hänen seksuaaliterveytensä aiheuttaisi myös minulle huolta ja murhetta.

**VAIN ITSE
TEKO
ON NÄITÄ
VÄLINEITÄ
ALKEELLISEMPI**

Kiitos, että luet tätä ilmoitusta. Samaan aikaan kun teet niin, kolmen tytön sukuelimet silvotaan. Se on hyvin järkyttävää, mutta ei toivotonta. Silpomisen vastainen taistelumme tuottaa nimittäin tulosta. Esimerkiksi Kenian Sookissa olemme onnistuneet lähes puolittamaan silvottujen tyttöjen määrän. Yksikään lahjoitus ei ole turha. Kiitos mielenkiinnostasi – jos haluat muuttaa sen avuksi, lahjoita osoitteessa worldvision.fi/pelasta-pimppi

**SÄÄLI EI AUTA.
SINÄ VOIT AUTTAA.**
PELASTA PIMPPI OSOITTEESSA
WORLDVISION.FI/PELASTA-PIMPPI

Autamme keskimäärin

38 356

katastrofin koskettamaa
ihmistä päivittäin.

14 miljoonaa katastrofin uhria sai apua

Lasten suojeleminen on
katastrofityömme keskiössä.

World Vision -verkosto on yksi maailman suurimmista humanitaarisen avun toimijoista. Vuoden 2018 aikana autoimme 140 kriisissä yhteensä 14 miljoonaa avuntarvitsijaa.

Suomen World Visionin humanitaarinen apu keskittyy katastrofin keskelle joutuneiden lasten ja vammaisten tukemiseen. Teemme katastrofityötä kolmella osa-alueella: varaudumme tuleviin katastrofeihin kehitys yhteis-

työssämme, välitämme apua uhreille osana kansainvälistä World Vision -verkostoa ja tuemme vammaisia pakolaisia Suomen ulkoministeriön rahoittamissa humanitaarisen avun projekteissa. ■

2018 autoimme
katastrofien uhreja yhteensä

692
MILJOONALLA

eurolla.

KESKITYMME SUOJELEMAAN LAPSIA

Kriiseissä lasten turvattomuus ja väkivallan ja hyväksikäytön uhka kasvaa. Suojellemme yksinjääneitä lapsia ja autamme heitä löytämään turvallisen kodin. Rakennamme lapsiystävällisiä leikki- ja opetustiloja sekä tarjoamme psykososiaalista tukea.

TUEMME TOIPUMISTA

Katastrofityömme pelastaa henkiä, lieventää kärsimystä sekä ylläpitää ihmisarvoa. Lisäksi tuemme yhteisöjä toipumisessa ja jälleenrakentamisessa.

6 STEPPIÄ

- Varhainen varautuminen
- Katastrofivalmiuden kehittäminen
- Katastrofien vaikutusten lieventäminen
- Humanitaariset operaatiot
- Jälleenrakennus
- Siirtyminen kehitysyhteistyövaiheeseen

OLEMME NOPEITA

Autamme ihmisiä luonnonkatastrofien tai konfliktien keskellä. Jaamme ruokaa, puhdasta vettä ja muita hätäaputarvikkeita. Olemme usein jo läsnä maassa, joten pystymme välittämään apua jopa muutaman tunnin varoitusajalla.

Maailman pakolaisleirien asukkaista arviolta 15 prosenttia on vammaisia. Todellinen luku on todennäköisesti suurempi.

SUOMEN ERITYISTEEMA:

Vammaisten elinolojen parantaminen

Maailmassa elää arviolta miljardi vammaista ihmistä. Kun luonnonkatastrofi iskee tai sota syttyy, vammaisen ihmisen asema on hyvin heikko. Pakeneminen voi olla vaikeaa tai jopa mahdotonta. Eniten tuskaa aiheuttavat kuitenkin syrjintä ja väkivalta.

Olemme erikoistuneet vammaisten lasten ja aikuisten huomioimiseen humanitaarisissa kriiseissä. Olemme työskennelleet vuodesta 2014 lähtien pakolaisleireillä Ugandassa, Keniassa, Ruandassa ja Irakissa.

Projekteissa rakennetaan ja kunnostetaan yhteisiä palveluita kuten vesipisteitä ja käymälöitä palvelemaan myös vammaisia lapsia ja aikuisia. Tämä tarkoittaa esimerkiksi erilaisten tukirakenteiden ja luiskien käyttöönottoa. Vammaisten kokemaa syrjintää ja väkivaltaa ehkäistään lisäämällä pakolaisten ja avustustyöntekijöiden tietoisuutta vammaisuudesta sekä varmistamalla, että vammaiset henkilöt ovat mukana leirien toiminnoissa. Lisäksi autetaan vammaisia löytämään säännöllinen toimeentulo.

Suomen World Vision on auttanut yli 13 000 vammaista pakolaista ja paikallisyhteisön asukasta. Kokonaisuudessa avustustyöstä, kuten esimerkiksi paremmista vessoista ja vesipisteistä, on hyötynyt yli 245 000 lasta ja aikuista. ■

TEKSTI JA KUVAT **Derrick Kyatuka** KÄÄNNÖS **Cecilia Fagerholm**
TOIMITTANUT **Tiina Usvajoki**

”Ihan paras nainen”

Agnes Cekeca elättää perheensä myymällä valmistamiaan käsilaukkuja ja koruja. Kuulonsa ja puhekykynsä menettänyt perheenäiti ei anna vammaisuuden estää isoja unelmia.

Agnes Cekeca, 32, asuu Bilinyo-kylässä Moyon piirikunnassa Ugandassa. Hän menetti viisivuotiaana malarian kaltaisen sairauden seurauksena puhekykynsä ja kuulonsa. Sairaus halvaanuttu pienen Agnesin useaksi viikoksi. Hän pääsi sairaalahoitoon, mutta tauti aiheutti elinikäiset seuraukset. Lääkärit vakuuttivat Agnesin vanhemmille, että tytön puhekyky palaisi ajan myötä, mutta näin ei kuitenkaan koskaan käynyt.

Kuulonsa ja puhekykynsä menettämisen seurauksena Agnes ei kyennyt

enää käymään koulua. Isoäiti opetti tytön leipomaan leipää ja valmistamaan paikallista juomaa, jotta Agnes pystyisi elättämään itsensä. Pienessä kotikylässä ei juurikaan ollut mahdollisuuksia vammaisille.

Toimeentulo käsityökurssista

Vasta 23-vuotiaana Agnes sai mahdollisuuden oppia viittomakieltä Ugandan National Association of the Deaf -järjestön avulla. Pari vuotta sitten Agnes osallistui Suomen World Visionin käsityökurssille Palorinyan pakolaisleirillä.

Hän oppi valmistamaan käsilaukkuja ja koruja. Niiden myyminen on tuonut Agnesille toimeentuloa, turvaa ja hyvää mieltä. Tuotteitaan myymällä Agnes pystyy huolehtimaan itsestään ja aviomiehestään. Pari on jopa rakentanut perheelle yhteisen kodin Bilinyo-kylään.

– Kun Agnes kävi World Visionin kurssilla, olin Etelä-Sudanissa. Palatuani Agnes oli jo ostanut tavaraa kotiimme, vaatteita lapsille ja liittynyt kylän säästöryhmään, aviomies **William Vukoni** kertoo.

– Osan rahoista käytimme kotimme rakentamiseen, hän lisää.

Säästämistä ja haasteita

Saadakseen lisätuloja Agnes viljelee kassavaa ja muita kasviksia. Paikallisessa säästöryhmässä hän on onnistunut säästämään 320 000 ugandan sillinkiä (noin 77 euroa). Hän säästää itsenäisesti joka viikko 6 000 sillinkiä (noin 1,50 euroa). Agnesille ja Williamille se on iso summa.

Agnesin yrityksen suurimmat haasteet ovat vähäiset materiaalit sekä hyvän myyntipaikan puuttuminen. Alueella ei ole markkinoita tai toria, joissa hän voisi esitellä tuotteitaan. Agnes myös kouluttaa muita naisia

Lapsena vammautunut Agnes on noussut yhteisönsä arvostamaksi kouluttajaksi. Kuvassa myös aviomies William.

Agnes Cekeca pääsi World Visionin käsityökurssille ja sai elämälleen uuden suunnan.

käsilaukkujen valmistamisessa. Siihenkin tarvittaisiin materiaaleja, joita ei aina ole saatavilla.

Jakamista ja isoja unelmia

Jennifer Oleyo on työskennellyt Agnesin kanssa viimeisen vuoden aikana. Hän keskustelee Agnesin kanssa viittomakielellä.

– Agnes koulutti minut ilmaiseksi rannekorujen, kaulakorujen ja lauk-

kujen valmistamiseen. Olisin jo halunnut perustaa oman yrityksen, mutta kokoaan vielä alkupääomaa, Jennifer kertoo.

Hän arvostaa suuresti Agnesin halua jakaa taitojaan myös muille yhteisön naisille.

– Tiedän, että Agnes kouluttaisi lisää ihmisiä, jos hänellä olisi tarpeeksi materiaaleja tuotteiden valmistamiseen.

Agnesilla on isoja suunnitelmia. Hän toivoo voivansa mainostaa bisnestään radiokanavilla ja valmistelee outlet-myymlän avaamista Moyon-kaupunkiin.

William on ylpeä kunnianhimoisesta vaimostaan, joka ei anna vaikeuksien lannistaa.

– Agnes on ihan paras nainen. Hän oppii uusia asioita nopeasti ja on hyvä tekemään päätöksiä. ■

Jos Agnesin unelmat toteutuvat, näitä tuotteita myydään pian Moyon-kaupungissa Ugandassa.

FAKTA

World Visionin ohjelmat Palorinyan pakolaisleirillä Ugandassa ovat työllistäneet yli 2 000 vammaista. He ovat oppineet mm. valmistamaan saippuaa, kuljettamaan kolmipyöräisillä, viljelemään ja tekemään erilaisia käsitöitä. Leirille on rakennettu myös vammaisinklusiiviset käymälät ja vepisteet.

Suomen World Vision on toteuttanut ulkoministeriön humanitaarisen avun ja politiikan yksikön rahoituksella avustusoperaatioita pakolaisleireillä vuodesta 2014 alkaen.

Operaatiot ovat vuoden mittaisia. Ne parantavat puhtaan veden ja sanitaation saatavuutta sekä pakolaisten ruokaturvaa ja toimeentuloa. Erityisesti huomioidaan vammaiset pakolaiset.

Parhaillaan työtä tehdään pakolaisleireillä Ugandassa ja Ruandassa. Aiemmin operaatioita on toteutettu myös Keniassa ja Irakissa. ■

KUVAT **Enna Rautiainen, Sanna Apajalahti**
 TEKSTIT **Tiina Usvajoki, Jussi Laurikainen**

Ilta täynnä suuria tunteita

Viihdyttävässä ja koskettavassa tv-showssa hankitaan jo viidettä kertaa kummeja kehityksmaiden lapsille. Ohjelman juontavat lähettiläämme Piritta Hagman ja Riku Nieminen.

World Vision: Riku ja tähdet -tv-show esitetään Nelosella 13. joulukuuta ilta-kahdeksalta. Kaksituntista ohjelmaa tähdittävät artistit **Robin Packalen, Jannika B, Ellinoora, Ilta, Suvi Teräs-niska** ja **Saara Aalto**. Koomista osaa-mista tuovat **Krisse Salminen, Pirjo Heikkilä** ja **Sami Hedberg**. Taustalla loistaa **Sami Pitkämön** orkesteri.

Kaikki artistit ja koomikot esiintyvät tv-ohjelmassa ilmaiseksi.

Illan aikana esitetään useita insert-tejä kohdemaistamme. Äänen pääsee muun muassa ruandalainen **Claudine**, 8, jonka ihan tavallinen päivä poikkeaa melkoisesti suomalaisen lapsen arjesta.

Tähdet vahvasti mukana

Laulajatahti Robin Packalen on kol-matta kertaa mukana Suomen World Visionin hyväntekeväisyysohjelmassa. Hän ryhtyi Lasten oikeuksien lähetti-lääksi vuonna 2015.

– Harvalla lapsella on mahdollisuus käydä koulua ja elää normaalia lap-sen elämää. Kaikilla lapsilla pitäisi olla oikeus myös leikkiin ja iloon. Haluan tukea työtä, joka mahdollistaa lapsille nuo perusoikeudet, hän sanoo.

Juontaja Piritta Hagmanilla on kum-milapsia Keniassa ja Kambodzassa, kuten myös hänen aisaparillaan Riku Niemisellä.

– Keniassa näin omin silmin, miten kummien rahoilla rakennetut vesiput-

Jannika B lähti ensimmäisten joukossa mukaan Anna lapsen valita -kummiksi.

kistot muuttavat lasten ja heidän per-heidensä elämän, Nieminen sanoo.

Illan aikana lanseerataan uusi tapa ryhtyä kummiksi. Siinä lapsi valitsee itselleen kummin – eikä päinvastoin. Ensimmäisten joukossa mukaan läh-tivät psykoterapeutti **Maaret Kallio** ja Jannika B.

– Olen pitkään miettinyt kummiutta, ja nyt oli oikea hetki toteuttaa se, Jan-nika B sanoo.

Illan koomikkotähdistä **Sami Hed-berg** on ollut Suomen World Visionin lähettiläämme vuodesta 2015. Hän on ugandalaisen tytön ja kambodzalaisen pojan kummi.

– Olen vieraillut paikan päällä ja näh-nyt, että pienellä rahalla saadaan val-tavan paljon hyvää aikaiseksi, Hedberg sanoo. ■

Tekoälyllä parempaa oppimista

Suurin osa kenialaisista lapsista pääsee nykyään kouluun ja yhä useampi myös suorittaa ala-asteen loppuun. Lasten oppimistulokset ovat kuitenkin huolestuttavan huonoja. Opettajien pedagogiset taidot eivät useinkaan vastaa nykyajan vaatimuksia, ja etenkin heidän tietotekniset valmiutensa ovat heikkoja.

Kenian hallitus on jakanut kouluihin tabletteja, jotka ovat yleensä vajaa-käytössä. Digitaalisia oppimiskäytäntöjä kehittävä Claned Oy testasi keväällä ja kesän aikana Ngoswetin kummiohjelmassa opettajien taitojen parantamiseen kehitettyä, tekoälyä hyödyntävää oppimislustaansa. Tutkimushankkeeseen kuului sekä paikan päällä Ngoswetissa opettajille järjestettyjä koulutuksia että etäopetusta, jossa hyödynnettiin Lenovon lahjoittamia kannettavia tietokoneita.

Selvityksen alustavat tulokset ovat hyviä. Ne osoittavat, että Clanedin ja

Helsingin yliopiston opettajankoulutuksen asiantuntijoiden kehittämällä metodeilla opettajien ammattitaitoa voidaan kehittää myös Kenian olosuhteissa. ■

Vihreää koodausta

Valtava pula koodareista on ongelma, johon suomalaisyritys Codeshares vastaa tavanomaisesta poikkeavalla konseptilla.

– Istutamme jokaisesta asiakkaamme ostamasta koodaustunnista puuntaimen

kenialaiseen Ouygis-kylään. Teemme hiilinieluja ja pienennämme siten omaa ja asiakkaittemme hiilijalanjälkeä, **Sari Kanti-Paul** Codesharesista kertoo.

Yrityksellä on kuusihenkinen tiimi Suomessa, mutta sen koodaajat asuvat ja työskentelevät Nairobissa.

– He ovat paikallisesta yliopistosta valmistuneita huippuosaajia, jotka ovat sitoutuneet opettamaan koodausta muutaman kerran viikossa slummissa asuville lapsille ja nuorille. Tavoitteenamme on, että lapset oppivat taitoja, joista on heille jonakin päivänä hyötyä, Kanti-Paul sanoo.

Suomen World Vision on mukana mahdollistamassa slumminuorten koodausoppia.

– Meillä on pitkä historia Korogochon ja Kariobangin slummeissa työskentelemisestä. Autamme Codesharesia saamaan yhteyden alueen nuoriin, jotta mahdollisimman moni halukas pääsisi hyötymään koodikoulusta. Koodauksen oppiminen tarjoaa nuorille mielekästä vapaa-ajan toimintaa muuten usein turvattomassa kasvuympäristössä, ohjelmasiantuntija **Janika Valtari** kertoo. ■

**OSALLISTU
JA VOITA
ELÄMYSMATKA
SANAN
VARSINAISESSA
MERKITYKSESSÄ**

Et näe Jaakon viinibaaria, et edes possujuhliä. Niiden sijasta näet maailman, jossa jokainen ruoka-annos on juhlaruokaa, jossa puhdas vesi on parasta viiniä. Näet totuuden ja toivon paremmasta. Huomaat, että apua tarvitaan ja sitä myös saadaan. Tämä on matka, joka ei jätä kylmäksi – päinvastoin se lämmittää sydämesi.

**OSALLISTU
ARVONTAAN**
WORLDVISION.FI/MATKA-ARVONTA

TEKSTIT **Annette Gothóni,
Miikka Niskanen, Linda Kaljala**
KUVAT **Annette Gothóni,
Pasi Liesimaa**

Somalia |

Silpomisen julmin tapa yhä käytössä

Aloitimme silpomisen vastaisen työn Somaliassa tämän vuoden alussa. Somalia on maa, jonka naisista 98 prosenttia on silvottu.

Somaliassa on vahva kulttuurinen käytäntö, joka vaalii tyttöjen koskemattomuutta ja puhtautta ennen avioliittoa. Maan yleisin silpomistyyppi on infibulaatio, jossa tytön ulkoiset sukuelimet poistetaan. Haava ommellaan kiinni siten, että siihen jätetään vain pieni aukko. Toimenpiteestä seuraa muun muassa virtsaamisvaikeuksia, kuukautiskipuja ja voimakkaita yhdyntä- ja synnytystuskia.

Somalialaisista tytöistä lähes puolet eli 46 prosenttia silvotaan ennen 14 ikävuotta. Lähes jokainen joutuu silvotuksi viimeistään ennen avioliittoa.

Epähygieenisissä ja alkeellisissa oloissa tehtynä se saattaa tytön usein hengenvaaraan.

Koulutusta ja tietoa kaikille

Ohjelmatyömme keskittyy erityisesti tiedon lisäämiseen käytännön haitoista. Mukaan otetaan naisten lisäksi viranomaiset, kylien vanhimmat, uskonnolliset johtajat, terveystyöntekijät, miehet, tytöt ja pojat. Tavoitteena on saada yhteisymmärrys siitä, ettei toimenpidettä vaadi mikään uskonto, eikä tytön tulevaisuus ole linkittynyt tähän käytäntöön. Tytöllä on mahdollisuus onnelliseen ja hyvään elämään myös silpomattomana.

Toteutamme hankkeen tiiviissä yhteistyössä paikallisten viranomaisten kanssa. Koulutamme poliiseja ja tuomioistuimissa työskenteleviä väkivallan ja silpomisen uhrien suojelemisessa, kohtaamisessa ja tukemisessa. Tuemme viranomaisia myös silpomisväkivaltaan liittyvien oikeustapusten käsittelemisessä. ■

Uganda | Vammaisia lapsia kiusataan

Noin 40 prosenttia vammaisista lapsista on kokenut ilkeää nimittelyä ja kiusaamista Ugandassa. Tähän ovat syyllistyneet erityisesti toiset lapset sekä naapurit. Vammaisista lapsista 14 prosenttia on kaltoin kohdeltu fyysisesti ja vajaata prosenttia seksuaalisesti. Melkein puolet vammaista lapsista ei käy koulua.

Nämä asiat tulivat esille tutkimuksessa, jonka tekivät yhdessä Suomen ja Ugandan World Visionit, Vammaiskumppanuus ry ja Kuurojen liitto. Vammaisten lasten kaltoinkohtelua koskenut tutkimus toteutettiin Itä-Ugandassa Tororon ja Busian alueilla. Siihen osallistui 1 518 vastaajaa perheistä, joissa on vammainen lapsi.

Tulosten pohjalta suunnitellaan uusia toimintatapoja kaltoinkohtelun ymmärtämiseksi ja estämiseksi. Vammaiset lapset tullaan myös huomioimaan entistä vahvemmin Ugandan World Visionin maanlaajuudessa End Violence Against Children -lastensuojelukampanjassa. ■

Peru, El Salvador | Oppimisen iloa

Rytmiä musiikki valtaa huoneen, kun lapset musisoivat koulukirjastossaan. Musiikkitunneilla lapset tutustuvat soittimiin ja omaksuvat ryhmätyöskentelyn taitoja.

Kummien tukemassa koulukirjastossa lapset oppivat kouluaineita leikkimällä. He pelaavat yhdessä, lukevat kirjoja ja esittävät nukketeatteria. Lasten välinen vuorovaikutus kehittyy, ja he ottavat toisensa entistä paremmin huomioon. Aikaisemmin jotkut lapsista olivat ujoja, mutta nyt heillä on uskallusta sanoa mielipiteensä.

— Oppiminen on paljon hauskempaa. Osaamme hyödyntää kirjaston materiaaleja ja näyttää tunteitamme, Sebastian, 9, kertoo. ■

TEKSTI **Linda Kaljala** KUVA **Timo Nyström**

Pettymys vaihtui iloon

Jaana Nyströmin kummiuden matka alkoi perulaisen Alexis Percyn kummiudesta, jonka jälkeen hän on ollut kummina neljälle lapselle.

Kummilapsen elämään voi tulla muutoksia, jotka vaikuttavat kummisuhteen jatkumiseen. Jos kummisuus syystä tai toisesta päättyy, voi kummista tuntuu vaikealta jatkaa toisen lapsen tukemista. Jaana Nyströmillä on kokemusta kummilapsen vaihtumisesta useasti.

– Olin jo aiemmin omia lapsia kasvatattaessani miettinyt maailman lasten tilannetta. Kun sain tarjota omille lapsilleni turvallisen lapsuuden, halusin jotenkin auttaa muita lapsia, joilla asiat eivät ole niin hyvin kuin Suomessa, Jaana muistelee kummiutensa alkutaipaletta.

Kummisuhteen **Alexis Percyn** kanssa kesti seitsemän vuotta, kunnes lapsen perhe ilmoitti muuttavansa pois kummiohjelman alueelta. Tieto kummilapsen vaihtumisesta sai Jaanan aluksi epäileväiseksi, mutta hän päätti jatkaa auttamista.

”Aluksi tuntui hassulta”

– Kun kummilapsi vaihtui ensimmäisen kerran, se tuntui vähän hassulta. Hie man kuin huijatuksi tulemiselta. Tajusin kuitenkin heti, että lapsen perheen elämäntilanne oli parantunut kummiohjelman ansiosta ja siksi he pääsivät muuttamaan paremmalle asuinalueelle. Olin iloinen heidän puolestaan.

Jaana Nyström ryhtyi kummiksi 2007, koska halusi auttaa maailman lapsia.

MIKSI KUMMISUHDE PÄÄTTYY?

- Kummius voi päättyä, kun kummilapsi täyttää 18 vuotta. Työntekijämme arvioivat, mikä nuoren tilanne on ja tarvitseeko hän yhä tukeamme. Jos kummius päättyy, otamme sinuun yhteyttä ja ehdotamme uutta kummilasta.
- Kummilapsen perhe voi muuttaa pois ohjelma-alueeltamme. On myös mahdollista, että lapsi muuttaa toiselle paikkakunnalle muualla asuvien sukulaisten luo.
- Kummisuhde päättyy, kun World Visionin työ hänen kotiseudullaan loppuu ja lapsilla on edellytykset hyvään tulevaisuuteen. Työmme yhdellä alueella kestää noin 10–15 vuotta.
- Kummius kestää meillä noin kahdeksan vuotta. Jos joudut keskeyttämään kummiutesi, Suomen World Vision sitoutuu huolehtimaan kummilapsesta.

Jaana iloitsi kummilastensa kirjeistä ja kuvista, mutta ei odottanut heiltä mitään. Myöhemmin, kun kummilapsi vaihtui vielä kaksi kertaa, Jaana ei kokenut enää pettymyksen tunteita. Hän näki kummilasten vaihtumisen mahdollisuutena olla kummi toiselle lapselle.

Ponnahduslautan lapsen elämässä

Jaana on ollut hauskaa, että lapset ovat olleet eri-ikäisiä tullessaan kummilapsiksi.

– Olen jokaisen kohdalla ajatellut, että minun tehtäväni hänen kohdallaan on ohi, ja me molemmat jatkamme omille teillemme. Minulla on siten ollut mahdollisuus tukea useampaa lasta, kuin olin alussa edes voinut kuvitella. Jokainen kummi voi ajatella olevansa ponnahduslautan lapsen elämässä, vaikka kummilapsi vaihtuukin. ■

Suomen World Vision suojelee kehitysmaiden lapsia ja puolustaa heidän oikeuksiaan. Työmme lähtökohta on kristillinen lähimmäisenrakkaus. Autamme siellä missä tarve on suurin uskoon, etniseen taustaan tai poliittiseen vakaumukseen katsomatta.

Meillä on suomalaisten rahoittamia kehitysyhteistyökohteita useissa eri maissa.

Tavoitteenamme on muuttaa kaikkein heikoimmassa asemassa olevien lasten elämää pysyvästi.

Olemme ulkoministeriön kumppanuusjärjestö ja itsenäinen osa kansainvälistä World Vision -verkostoa. Kansainvälisesti World Visionin avun piirissä on yli 100 miljoonaa ihmistä. Järjestö toimii lähes 100 maassa. ■

Suomen World Vision maailmalla

ON KAKSI TAPAA RYHTYÄ KUMMIKSI. KUMMAN SINÄ VALITSET?

VALITSE ITSE

ANNA LAPSEN VALITA

Ei ole oikeaa tai väärää, vaan kaksi tapaa ryhtyä kummiiksi. Saatat haluta auttaa juuri tietyn maan lasta tai ehkä haluat tukesi menevän mieluummin vaikkapa tyttölapselle. Tässä tapauksessa voit valita kummilapsesi itse. Entäpä jos annat lapsen valita? Siinä tapauksessa lähetä meille kuvasi ja yhteystietosi. Me toimitamme sinun ja muiden kummiiksi haluavien kuvat Keniaan, jossa lapset saavat valita kuvien perusteella itselleen ikioman kummin. **Valinta on sinun, matka parempaan elämään yhteinen.**

SÄÄLI EI AUTA. SINÄ VOIT AUTTAA.

RYHDY KUMMIKSI OSOITTEESSA [WORLDVISION.FI](https://www.worldvision.fi)

World Vision
LASTEN SUOJELIJA